

KONINKLIJK BESLUIT,

HOUDENDE EENIGE BEPALINGEN OMTRENT DE
UITVOERING DER WET VAN DEN 16^{den} VAN
GRASMAAND 1809 N°. 7, BETREKKE-
LIJK HET BEVORDEREN VAN DE
ONTGINNING VAN WOESTE
GRONDEN.

Gegeven den 10den van bloeimaand 1810.

TER KONINKLIJKE DRUKKERIJ, 1810.

L O D E W I J K N A P O L E O N,
 door de gratie Gods en de constitutie des ko-
 ningrijks, **K O N I N G V A N H O L L A N D**, *connétable*
van Frankrijk.

Op het rapport van de eerste sectie uit den staatsraad
 van den 28sten van lentemaand 1810 n°. 44.

Overwegende dat het noodzakelijk zij de noodige maat-
 regelen te beramen, ten einde aan de wet van den 16den
 van grasmaand 1809 n°. 7, houdende bepalingen ter be-
 vordering van het ontginnen van woeste gronden binnen
 dit koninkrijk, op de beste wijze worde voldaan, en te-
 vens behoorlijke zorg gedragen dat niemand hierdoor in
 zijn regt of eigendom worde benadeeld;

Hebben Wij besloten en besluiten:

Art. 1.

Alle requesten, waarbij eenige uitgifte verzocht wordt
 van woeste gronden, tot 'srijks domeinen behorende,
 met oogmerk om die tot vruchtbare landen te maken,
 zullen duidelijk moeten inhouden den voor- en toenaam
 der verzoekers, de ligging en de hoegrootheid van het
 gevraagde terrein, benevens de daar naastbij en rondom
 gelegene dorpen, gehuchten, wegen, wateren, boschen,
 landen, of eigendommen van bijzondere personen; en
 wanneer het gevraagde terrein eene grootere uitgebreidheid
 dan van tien morgen rijlands mogt bevatten, met bij-
 voeging van eene kaart figuratief, op welke dit alles ten
 duidelijkste zal moeten zijn aangewezen.

Art. 2.

De perceelen domeingronds, welke Wij zullen uitgeven,
 zullen, naar mate van derzelve grootte, of langs de
 A s oude

oude erven gelegen en aan dezelve aansluitende moeten zijn, of gelegd moeten worden langs de nieuwe wegen, welke door 's rijks domeinen mogen afgebakend worden.

Art. 3.

De bij artikel 1 vermelde requesten, houdende aan den Koning, zullen moeten worden ingezonden aan den landdros van het departement, binnen hetwelk de gevraagde gronden gelegen zijn.

Art. 4.

De landdros zal op zoodanige verzoeken innemen de consideratiën van de commissie van landbouw in dat departement, van het naast daarbij gelegen gemeente-bestuur, den rentmeester of administrateur der domeinen in het arrondissement, waar de verzochte grond gelegen is, of van zoodanige andere deskundige personen, als hij zal noodig oordeelen, en daarbij bijzonderlijk doen letten:

- 1°. Of de gevraagde gronden erkend zijn te behooren tot 's rijks domeinen.
- 2°. Of de gevraagde vergunning van dien grond zou kunnen worden toegestaan zonder 's rijks of eens anderen belangen te benadeelen. En
- 3°. Of bij deze uitgifte ook zoude behooren te worden in het oog gehouden en bepaald zekere voorwaarden, aan welke de verkrijger of deszelfs opvolger zich in tijd en wijle zouden behooren te onderwerpen; als daar is de vrijheid om, tegen redelijke schadevergoeding der aan dien grond gebrachte verbeteringen, door denzelven kanalen te graven of openbare wegen over denzelven heen te leiden, of welk ander gebruik het gouvernement daarvan in der tijd ten openbaren nutte zoude mogen goedvinden te maken.

Art. 5.

Art. 5.

Wanneer het den landdrost volkomen mogt blijken, dat de requestrant ten opzigt van den eigendom, of van de hoegrootheid of strekking der oppervlakte van den verzochten grond, als anderzins, buiten allen twijfel heeft gedwaald, zal hij den requestrant daarvan doen informeren, ten einde dezelve, zulks verkiezende, zijn verzoek zoodanig zoude kunnen veranderen of wijzigen, dat deze zwaarigheden worden opgeheven.

Art. 6.

Wanneer geene zoodanige volstrekte zwaarigheden tegen het gedaan verzoek mogten bevonden worden aanwezig te zijn, zal de landdrost, zoo wanneer de verzochte gronden meer dan vijf morgen rijlands groot zijn, zoodanig een verzoek bij openbare aanplakking in alle rondom het gevraagde terrein naast gelegene steden, vlekken of dorpen, op de aldaar gewone wijze van aflesing, kerkenpraak en aanplakken, alles driemaal van acht tot acht dagen, brengen ter kennis van het publiek; met bepaling uiterlijk van eene volle maand na verloop der laatste acht dagen, om aan hem landdrost intezenden alle zoodanige bedenkingen of bezwaren, als daartoe bevoegde en daarbij belanghebbende personen mogten oordeelen tegen het toestaan van het gevraagde te kunnen maken.

Art. 7.

Na verloop van de hiervoren genoemde dagen en maand, zal de landdrost het meergemelde request, met deszelfs consideratiën, en met alle de stukken en bijlagen hiertoe betrekkelijk, *in originali* inzenden aan den directeur van de publieke domeinen, welke deze stukken met deszelfs bedenkingen zal doen toekomen aan onzen minister van binnenlandsche zaken; en zal deze minister dezelve stukken onderzoeken, en met deszelfs rapport aan Ons overgeven; ten einde daarop alsdan te kunnen beschikken, zoo als Wij zullen oordeelen te behooren.

Art. 8.

Het bepaalde bij artikel 6 zal geen plaats hebben omtrent verzoeken, wegens gronden die minder dan vijf morgen rijnlands groot zijn; doch zal het vastgestelde bij artikel 7, ook omtrent zoodanige verzoeken door den landdrost, den directeur der publieke domeinen, en den minister van binnenlandsche zaken worden in acht genomen.

Art. 9.

Ten aanzien van verzoeken om uit 's rijks domeinen eenigen woesten grond te bekomen, ten einde daarop eene woning te plaatsen en zich nedertezetten, wordt, boven en behalve het hier voren vastgestelde, het navolgende bepaald:

- 1°. Indien zoodanig een verzoeker in het departement, waarin de verzochte grond gelegen is, niet geërfd is, zal bij zijn request moeten gevoegd zijn eene verklaring van het gemeente-bestuur zijner woonplaats, dat de requestant is van een braaf en zedelijk goed gedrag, arbeidzaam en geschikt voor den landbouw, als ook voldoende gegoed om eene geschikte woning te bouwen, en ten minste zich ééne melkkoe aanteschaffen.
- 2°. Aan eenen ongeërfden zal nimmer minder dan twee morgen worden afgetaan, welke door denzelfden zonder bekomen verlof niet zullen mogen gesplitst worden door gedeeltelijk aan een' ander overtedoen.
- 3°. Op zoodanige twee morgen zal niet meer dan één huis mogen gezet worden.
- 4°. Aan eenen ongeërfden zal geen grond verleend worden dan op een' afstand van ten minste 50 roeden van reeds ontgonnen land.

5°. De

5°. De verzochte grond zal binnen de hierna opgegevene jaren tot cultuur moeten gebragt worden, of zal terstond na dien tijd weder aan de domeinen vervallen; namelijk twee morgen binnen twee jaren, en een grooter getal morgen binnen vijftien jaren, zoo als bij de wet van den 16den van grasmaand 1809, en bij dit ons besluit artikel 33 is bepaald.

6°. Van ieder morgen zal aan het rijk zeker chijs of jaarljkche pacht betaald worden, welke niet hooger zal mogen zijn dan van veertien stuivers het morgen.

7°. Woningen, die bij reeds gevestigde buurten of rekenhuizen en op dominialen grond, buiten eenig oogmerk van landbouw, zullen gezet worden, zijn van de bepalingen, in dit artikel vervat, uitgezonderd.

Art. 10.

Wanneer iemand zoude mogen verlangen ter ontginning en vruchtbaaraking te bekomen eenige woeste gronden, toebehoorende in kennelijken eigendom aan eenige stad, vlek of dorp, zal hij zich in de eerste plaats bij de gemeente-besturen van zoodanige plaatsen moeten vervoe-gen; daarbij in acht nemende alles, het geen hier boven bij art. 1 is bepaald.

Art. 11.

Het gemeente-bestuur tot zoodanige uitgifte en afstand genegen zijnde, en daartoe mede gevraagd en verkregen hebbende de toestemming der vroedschappen, zendt dit verzoek met derzelve gunstige voordragt aan den landdros van het departement, ten einde met deszelfs consideratiën, en daaroe betrekkelijke stukken, te worden ingezonden aan onzen minister van binnenlandsche zaken, welke dezelve zal onderzoeken, en, met des elfs rapport, Ons zal aanbieden, om daaromtrent te beschikken.

Art. 12.

Wanneer bij het gemeente-bestuur en de vroedschap in het gedaan verzoek zwarigheden zijn gevonden, en hetzelfde zoo is afgewezen, zullen deze bezwaren en redenen van afwijzing schriftelijk aan den verzoeker moeten worden overgegeven, uiterlijk binnen vier weken na dat deszelfs verzoekschrift zal zijn overgegeven.

Art. 13.

De verzoeker oordeelende in deze redenen, niet te kunnen berusten, zal zijn nader verzoek tot het bekomen van zoodanige woeste gemeente-gronden moeten doen aan Ons; alles in voege, als hier boven omtrent de woeste gronden, tot 's rijks domeinen behorende, is bepaald; daarbij voegende de redenen van bezwaar en weigering, door de gemeente-besturen daar tegen, aan hem afgegeven.

Art. 14.

De landdrost zal daarop insgelijks vooraf innemen de consideratiën en het advis van deskundigen, en zoo veel noodig de nadere ophelderingen van zoodanig gemeente-bestuur, en, met bijvoeging zijner eigene bedenkingen, alle de stukken hiertoe betrekkelijk, inzenden aan onzen minister van binnenlandsche zaken, om dezelve te onderzoeken, en met deszelfs rapport Ons aantebieden, ten einde daarop als dan nader door Ons zal kunnen worden beschikt, zoo als Wij met de heilzame bedoeling der wet, meest overeenkomstig zullen oordeelen te behooren.

Art. 15.

De eigenaars en geërfdn van, of deelhebbers of geregtigen aan zoodanige woeste gronden, welke bij eenige communitieit, onder de verschillende namen van marken, maalschappen, holtingen, meenscharen, gemeenten, of
on-

onder welken anderen naam ook, in gemeenschap bezeten worden, zullen op de hier na te meldene wijze, en overeenkomstig art. 8 van de wet van den 16den van grasmaand 1809, bij meerderheid van stemmen, opzettelijk raadplegen en beslisen, of zij tot eene gedeeltelijke of geheele opheffing der gemeenschap door middel van eene geheele of stukswijze verdeeling of verkooping van deze woeste gronden, onder de hiertoe geregtigden, 't zij in eens, of op onderscheidene tijden, zullen overgaan; en zullen een plan opmaken, op hoedanige wijze dit zou kunnen geschieden, of bij eene gemotiveerde memorie aan het gouvernement moeten bewijzen, dat deze geheele of gedeeltelijke opheffing der gemeenschap op den voormelden voet, of onuitvoerlijk, of geheel schadelijk zij.

Art. 16.

De marken-rigters, voorzitters of anderen, die gemagtigd zijn om de hier bovengenoemde eigenaars en geregtigden van marken of verder woestliggende gronden oproepen, zullen, uitterlijk binnen zes weken na den dag dat dit besluit door den kwartierdorst ter hunner kennis zal zijn gebragt, de voorschreven eigenaars en geregtigden oproepen tot de raadplegingen, in het vorig art. gemeld; en zullen dezelve marken-rigters en voorzitters den landdorst terstond kennis moeten geven, dat deze oproeping door hem geschied is.

Art. 17.

Zoo wanneer gezegde marken-rigters en voorzitters binnen gemelden tijd deze oproeping niet gedaan hebben, zal de landdorst door den kwartierdorst de voorschreven geregtigden van zoodanige mark of gemeente bij openlijke afkondiging ten gezegden einde oproepen; en zoo de marken-rigter of voorzitter in deze alzoo opgeroepene vergadering niet tegenwoordig mogt zijn, zullen de tegenwoordig zijnde eigenaars en geregtigden terstond overgaan om uit hun midden een markenrigter of voorzitter te verkiezen; en zal zoodanige bijeenkomst van marken-

genooten en gerechtigden, en alle verdere bijeenkomsten en handelingen hieruit voortgevloeid, als volkomen wettig gehouden worden.

Art. 18.

De marken-rigter of voorzitter doet in de bijeenkomst, als voren opgeroepen, het tegenwoordig besluit voorlezen, en volgens reeds genoemde art. 8 van de wet van den 16den van grasmaand 1809, bij meerderheid eene commissie van niet meer dan zes, of niet minder dan drie personen, benoemen, welke binnen drie maanden zal dienen van consideratiën en advis wegens het geen bij art. 15 is vermeld.

Art. 19.

Het ontwerpen van consideratiën tegen of voor de verkooping of verdeling der woeste gronden blijft geheel domestiek, en kan naar de plaatselijke omstandigheden gewijzigd worden, en zich tot geheele verdeling of verkooping en geheele wegneming van communicatie uitstrekken, of wel tot gedeeltelijke of van tijd tot tijd te doene verdeling of alicnatie beperkt worden. — Alleen moet de geheele onuitvoerlijkheid van een dergelijken maatregel, zoo wel als deszelfs nadeel, gemotiveerd, en door daadzaken gestaafd zijn; gelijk mede de onmogelijkheid, of het geheel schadelijke van meerdere verdeling of verkooping moet worden bewezen, wanneer geoordeeld wordt dat eenige gedeelten der woeste gronden in communie gelaten moeten worden.

Art. 20.

Bij het ontwerpen van plans tot algemeene verdeling wordt gezorgd voor de belangen van die genen, welke ongewaard of geen regt van eigendom aan de mark of gemeente hebben, en van verdere mingevoerde ingelanden, aan welker posfessiën, uit hoofde van koop, recognitie of anderen wettigen titel, het zij van prescriptie of anderszins, de marken- of gemeente gronden tot heiden en weiden dienstbaar zijn; gelijk voorts zal gelet worden op de
bil-

billijke schadeloosstelling van de zoodanigen, die van ouds tot het houden van schapendriften bij wettigen titel geregigd zijn; en zullen de verdeelde stukken zoo veel mogelijk aan elkanderen moeten sluiten, en in vrijen eigendom, zonder servituit van algemeene weide of naweide, moeten overgaan; zoo als ook zal gezorgd worden voor eene goede inrigting van wegen en waterlozingen.

En zoo wanneer eenige plaatselijke behoeften dus verre uit marken en andere dergelijke kassen bestreden werden, zal bij het plan van verdeling of verkooping, met overleg van het plaatselijk bestuur, moeten worden opgegeven op hoedanige wijze door de te verdeelen of te verkoopen perceelen, naar gelang van hunne grootte en waarde, deze behoeften bij omslag zouden kunnen bestreden worden, onder het toezigt van het plaatselijk bestuur.

Art. 21.

De volgens artikel 18 benoemde commissie haar rapport, plan of memorie vervaardigd hebbende, wordt hetzelfde gedurende 14 dagen ter visie van alle geïnteresseerden gelaten, ten einde dezen uiterlijk binnen 8 dagen, en dus binnen 3 weken na dat dit plan ter visie gelegd is, hunne aanmerkingen schriftelijk aan die commissie kunnen opgeven.

Art. 22.

Na verloop dezer 8 dagen onderzoekt de commissie de ingekomen stukken, herziet haar ontwerp, en zendt hetzelfde binnen 14 dagen aan den markenrigter of gevolmagtigden voorzitter van de zamenkomst van belanghebbenden, met het beheer der woeste gemeenten-gronden belast.

Art. 23.

Binnen 3 weken daarna roept dezelve alle belanghebbende bijeen, en brengt in omvraag of dezelve zich met het overgelegde plan, het geen inmiddels ter visie gelegd wordt, vereenigen.

A 6 Art. 24.

Art. 24.

Bij aldien de volgens de thans plaats hebbende orde bestaande meerderheid, de wijze van verdeeling goedkeurt, wordt dit plan aan den kwartierdrosst gezonden, die hetzelfde, met bijvoeging zijner aanmerkingen, aan den landdrosst doet toekomen, welke dit plan, na ingenomen advis der commissie van landbouw, aan den minister van binnenlandsche zaken zendt, om aan Zijne Majesteit met deszelfs consideratiën te worden aangeboden.

Art. 25.

Bijaldien de voorgeslagene verdeeling wordt afgekeurd of wel de opheffing der gemeenschap geheel schadelijk of onuitvoerlijk wordt gehouden, zal uit die genen der leden, welke of dezelve voorgeslagene verdeeling hebben afgekeurd, of de gemeenschap hebben voorgestaan, eene commissie worden benoemd, welke een ander plan ter verdeeling, of wel eene opgave der redenen tegen de verdeeling zelve, binnen 6 weken na de eerste discussie op nieuw ter deliberatie zal brengen; en wanneer de vergadering ook deze nieuwe voordragten mogt afkeuren, worden dezelve aan den markenrigter of voorzitter der bijeenkomst overgegeven, die dezelve, met alle de tot deze zaken betrekkelijke stukken, aan den kwartierdrosst zendt, die een en ander, met bijvoeging zijner aanmerkingen, aan den landdrosst doet toekomen.

Art. 26.

De landdrosst stelt deze stukken in handen van de commissie van landbouw om consideratiën en advis; deze ingekomen zijnde, worden door den landdrosst of de verschillende gevoelens bij minnelijk vergelijk vereenigd, of ten minste partijen deswegens over en weder gehoord.

Ook zullen alle questiën, betreffende de verdeeling aan onpartijdigen, door den landdrosst te benoemen, na verhoor van partijen, of wel, in zaken van groot belang, op berigt en debat, ter beslissing worden opgedragen.

De

De alzoo ontworpen keur, gelijk alle keuren welke ingevolge het geaprobeerde geformeerd zijn, worden door den landdrost met zijne consideratiën aan den minister van binnenlandsche zaken gezonden, om aan Ons met deszelfs consideratiën te worden aangeboden.

Art. 27.

De opgaven of memoriën, wegens het onuitvoerlijke of volstrekt schadelijke van eenige opheffing van gemeenschap, volgens artikel 15 en 19 geformeerd, worden op zoodanige wijze, als bij artikel 25 is omschreven, verzonden, en door den landdrost overwogen en onderzocht, en daarmede zoodanig gehandeld, als in het voorgaande artikel breeder is vermeld.

Art. 28.

Alle marken of communiten van woestliggende gronden, welke na verloop van een jaar na de afkondiging van dit besluit de hier bovengevorderde plans, opgaven of memoriën, op de daarbij omschrevene wijze niet hebben ingezonden, zullen door Ons gehouden worden geene redenen van bezwaar te hebben tegen de verdeling of verkooping op den meergemelden voet; en zullen zoodanige marken of gemeenten, na verloop van het gemelde jaar ten spoedigste van onzent wege onder de hiertoe geregtigden worden verdeeld; waartoe de landdrosten bij dezen worden gemagtigd, en gelast zulks stiptelijk natekomen.

Art. 29.

Allen administrateurs en rentmeesters van domellen of geestelijke goederen van publieke gestichten, corporatiën en communiten, wordt bij dezen op hunne verantwoordelijkheid gelast, tot verdeling der gemeenten mede te werken: ten ware de hiertoe ontworpen plans hun nadeelig voorkwamen; als wanneer zij het goedvinden van den landdrost deswegens, met opgave der beweeg-
re-

redenen van hunne opinie, zullen moeten vragen binnen den tijd van 14 dagen, bij artikel 21 gesteld.

Art. 30.

In alle marken en verdere communititeiten zal, zoo lang zij eenigen onverdeelden grond in gemeenschap bezitten, jaarlijks ten minste éénmaal een markenvergadering of bijeenkomst van gerechtigden aan deze gronden moeten gehouden worden; ten einde daarin te kunnen overwegen de verzoeken aan dezelve gedaan, tot verkrijging van een gedeelte dezer gronden; en zal de markenrigter of voorzitter dier vergadering of bijeenkomst telken jare van het houden dezer vergadering kennis geven aan den landdrost.

Art. 31.

Alle termijnen, bij artikel 16 tot 29 van dit besluit gesteld, zijn peremptoir; ten ware de landdrosten verlenging van dezelve noodzakelijk oordeelden, welke verlenging op voordragt van den landdrost door den minister van binnenlandsche zaken zal kunnen verleend worden.

Art. 32.

De landdrosten doen binnen den tijd van twee jaren na de afkondiging van dit besluit, aan den minister van binnenlandsche zaken een omstandig verslag van het verrigte ter uitvoering van dit besluit toekomen, om aan Ous, tot volmaking der statestiek en kennis van den voortgang van het werk der ontginning, aangeboden te worden.

Deze opgaven worden jaarlijks herhaald, zoo lange 'er marken en gemeenten aanwezig zijn.

Art. 33.

De verkrijgers van alle de hier voren genoemde woeste gronden, zoo die aan 's rijks domeinen, als aan eene stad,

stad, plaats, mark, gemeente, of andere communitet behooren, zullen, ter voldoening aan artikel 10 van de wet van den 16den van grasmaand 1809, jaarlijks, te rekenen van den dag der verkrijging, niet minder dan een vijfde gedeelte van hetzelfde moeten onginnen en tot bouw- of grasland, of volkomen bosch aanleggen; zulende geen' grond als bosch gerekend worden, waar niet om de twintig voeten een hoog opgaaude boom staat, of, wanneer het een hakbosch zij, waar niet om de vier of uite-lijk vijf voeten zich een stuik bevindt: en zullen de verkrijgers van het bovenstaande jaarlijks een bewijs moeten overleggen aan den ontvanger der beschrevene middelen van het arrondissement; alles op pene dat de vergunning zal worden gehouden voor ingetrokken, en het geheel perceel ten behoeve van 's rijks domeinen zal vervallen.

Art. 34.

Alle de bij het vorig artikel gemelde en bedoelde gronden zullen binnen een jaar, nadat dezelve verkregen zijn, moeten worden bevrijd met eene sloot of gracht van ac at voeten; en, zoo de hoogte van den grond het graven van dergelijke sloot niet toelaat, met eene wal van ten minste vijf voeten breedte en van vier voeten hoogte; en zal de voorschreven sloot of wal in diervoege moeten worden onderhouden; op pene van te vervallen in eene boete, welke bij het voeren der schouwen op de gebrekigen, naar plaatselijk reglement, gelegd wordt.

Art. 35.

Op alle de voorschreven gronden, ter cultuur uitgegeven, zal moeten ontvangen en doorgelaten worden het water, hetwelk daar door of henen viert; dievolgens zullen de verkrijgers van dezelve verplicht zijn te maken en schouwbaar te onderhouden alle d waterleidingen, welke door de plaatselijke of hogere politie nu of namaals zullen bevolen worden; zonder aanspraak te kunnen maken op eenige schadevergoeding.

Art. 36.

Art. 36.

Alle de genoemde verkrijgers zullen insgelijks gehouden zijn te onderhouden alle wegen, stegen en paden, langs of door de perceelen loopende; zoo mede de bruggen, vondels, schoren enz., welke nu of namaals door de plaatselijke of hoogere politie zullen bevolen worden, zonder eenige schadevergoeding als voren.

Art. 37.

Alle de wegen, waterleidingen, bruggen, schoren, vondels enz. bij de plaatselijke of hooge politie noodig geacht te moeten worden aangelegd, worden verklaard schouwbaar; op de boeten en breuken bij de plaatselijke reglementen bepaald wordende.

Art. 38.

Alle particuliere eigenaren van woeste of thans onvruchtbaar liggende gronden, willende mede genot hebben van de vrijdommen bij de wet voor de ontginning van woeste gronden of weder vruchtbaarmaking van ongecultiveerde toegeftaan, zullen, vóór en alear zij zoodanige vruchtbaarmaking beginnen, van hun voornemen kennis geven aan den landdrost van het departement, binnen hetwelk hunne woeste of thans onvruchtbare landen gelegen zijn; met juiste opgave der hoegrootheid van het terrein, hetwelk zij voornemens zijn in eenen vruchtbaren staat te brengen; en zoo wanneer dit terrein meer dan één morgen rijnlants groot is, met bijvoeging van eene kaart figuratief, op welke de juiste hoegrootheid, bij landmaat berekend, nauwkeurig zal moeten zijn uitgedrukt.

Art. 39.

De landdrosten zullen het aangegeven terrein doen onderzoeken, en zich vooraf verzekeren dat de hoegrootheid,

heid, zoo wel als de qualiteit van het aangewezen terrein, in alles met het gestelde bij het request overeenkomen.

Art. 40.

Van dit onderzoek zal proces-verbaal gemaakt, en door den landdros worden ingezonden aan onzen minister van finantiën, om de noodige orders te stellen, dat in dezen aan het oogmerk der wet worde voldaan.

Art. 41.

Onze ministers van finantiën, van binnenlandsche zaken en van justitie en politie, als mede de directeur der publicke domeinen, zijn belast, ieder voor zoo veel hem aangaat, met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, hetwelk zal worden gepubliceerd en in het bulletin der wetten gënfereerd.

Gegeven in ons koninklijk paleis te Amsterdam, den roden van bloeiemand van het jaar 1810, en van onze regering het vijfde.

LODEWIJK NAPOLEON.

De minister van justitie
en politie,

ALEX. VAN HUGENPOTH TOT AERDT.